

PRIMORSKI DNEVNIK
je začel izhajati v Trstu
13. maja 1945, njegov
predhodnik PARTIZANSKI
DNEVNIK pa 26. novem-
bra 1943 v vasi Zakriž nad
Gerknim, razmnožen na
ciklostili. Od 5. do 17. sep-
tembra 1944 se je tiskal
v tiskarni »Doberdob«
v Govcu pri Gorenji Trebu-
ši, od 18. septembra 1944
do 1. maja 1945 v tiskarni
»Slovenija« pod Vojskim
pri Idriji, do 8. maja 1945
pa v osvobojenem Trstu,
kjer je izšla zadnja števil-
ka. Bil je edini tiskani par-
tizanski DNEVNIK v za-
sužnjeni Evropi.

Postnina plačana v gotovini
Abb. postale 1 gruppo

Cena 1.200 lir - Leto XLVIII. št. 187 (14.278)

Trst, četrtek, 13. avgusta 1992

primorci

TRST
6-PP 559
6-600
11
8
ggio 1
32-535723
B554 AA
60100200
OSREDNJA KNJIZNICA
P.P. 132
65001 KOPER

Jutri v Bruslju spet konferenca ES o Jugoslaviji pod vodstvom lorda Carringtona

V varnostnem svetu OZN danes o omejeni uporabi sile v Bosni

Obravnavana bo tudi resolucija, ki zadeva odgovornost za vojne zločine in taborišča smrti - Vojaški načrt ima pripravljen tudi Nato - Panić se bo sam povabil v Bruselj

NEW YORK — Najnovejša resolucija, o kateri bo Varnostni svet Združenih narodov razpravljala in glasoval danes, je prvi takšen dokument, ki po štirimesečni moriji v Bosni in Hercegovini agresorjem v tej državi grozi z »vsemi ukrepi, tudi vojaškimi«, pa čeprav le za zaščito človekoljubnih konvojev v Bosni in Hercegovini. Po mnenju diplomatov je ta dokument bržkone tudi prvi korak k mednarodnemu vojaškemu posredovanju v Bosni in Hercegovini. Kot ocenjujejo, ima resolucija vse možnosti za sprejetje, saj je tudi Rusija napovedala, da jo bo podprla. Tudi ruski veleposlanik v Washingtonu je včeraj izjavil, da bo njegova država podprla resolucijo Varnostnega sveta Združenih narodov, ki dovoljuje uporabo sile za zavarovanje pošiljanja človekoljubne pomoči Bosni in Hercegovini. Hkrati pa je opozoril, da mora biti mednarodna skupnost previdna, da ne bi obtožila le Srbov za zločine v BiH, »saj so tudi Muslimani in Hrvatje odgovorni za vojno v tej državi.« VS OZN naj bi danes glasoval

tudi o drugi resoluciji, ki zahteva, da Rdečemu križu in drugim mednarodnim organizacijam takoj dovolijo obiskati ujetniška taborišča v nekdanji Jugoslaviji. V zvezi s tem so v Sarajevu včeraj sporočili, da so srbski napadalci do zdaj postavili na ozemlju Bosne in Hercegovine 111 koncentracijskih taborišč, v Srbiji in Črni gori pa še dodatnih sedemnajst.

Radio Bosne in Hercegovine je poročal, da Srbi zdaj, ko pričakujejo nadzor mednarodne skupnosti, mrzlično odstranjujejo trupla iz neposredne bližine taborišč in jih zažigajo, čistijo pa tudi prostore, da bi s tal zidov odstranili kri in druge sledove, ki bi lahko pričali o mučenju in pobijanju zapornikov.

V sozvočju z najnovejšo resolucijo Varnostnega sveta, ki predvideva tudi uporabo vojaške sile, bodo tudi predstavniki šestnajstih držav članic pakta Nato jutri razpravljali o strogo zaupnih načrtih za napotitev

NADALJEVANJE NA 2. STRANI

Beg iz BiH se nadaljuje

Iz Sarajeva je včeraj s 5 avtobusi odšlo 300 otrok in žensk

(Telefoto AP)

James Baker zapušča State department za Bushev volilni štab

WASHINGTON — Ameriški državni sekretar James Baker zapušča State department. Kot je sporočila televizijska mreža CNN, bo s svoje funkcije odstopil že danes, nadomestil ga bo njegov namestnik Lawrence Eagleburger. Baker bo okrepil volilni štab predsednika Georga Busha, pri tem pa mu bo pomagala skupina sodelavcev, začeni z glasnico State departmenta Margaret Tutwiler. Njegova naloga nikakor ne bo lahka, saj Bush vse bolj izgublja priljubljenost med ameriški volilci.

Bakerjeva poteza ni nepričakovana. V preteklosti se je namreč večkrat izkazal kot uspešen vodja volilnih kampanj; pred štirimi leti je bil njegov doprinos odločilen, uspešen pa je bil tudi na predsedniških volitvah leta 1980. Takrat je Bushu sicer spodletela republikanska nominacija, bil pa je izvoljen za podpredsednika ZDA.

Vlada obljubila ljudem podatke za poravnavo novega davka ISI

RIM — Če ni pred katastrskimi uradi hude gneče, kar stopite v vrsto, drugače pa se vam nikamor ne mudi, ker je časa za poravnavo davka več kot dovolj in ker vam bomo pravočasno postregli z vsemi potrebnimi podatki za izračun višine vplačila. Tako je dejal podtajnik v predsedstvu vlade Fabio Fabbri, ko je včeraj pojasnil, kaj bo ukrenilo finančno ministrstvo za to, da olajša ljudem poravnavo izrednega davka na nepremičnine - ISI (imposta straordinaria sugli immobili). Medtem pa se je na tisoče oseb še zmeraj gnetlo pred katastrskimi uradi, da bi zvedeli za ažurnirane katastrske rente, na podlagi katerih se oblikuje davčna stopnja.

Program, s katerim želi ministrstvo vsaj ublažiti naravnost panično vzdušje, predvideva naslednje: danes bodo začeli razdeljevati javnim in zasebnim, vsedravnim in krajevnim sredstvom množičnega obveščanja - radijskim in televizijskim postajam ter dnevniku in periodičnemu tisku - pojasnjevalno gradivo o diferencialnem izračunavanju novega davka; do konca avgusta bodo porazdelili preglednice s podatki o popisanih nepremičninah v posameznih občinah, iz katerih bo mogoče izluščiti katastrska merila; ob koncu meseca bodo pričeli brezplačno deliti perifernim uradom finančne uprave in pristojnim občinskim uradom priročnik v petmilijonski dokladi, poimenovan tudi »naredi si sam« (torej: izračunaj si davek kar sam); prvega septembra bodo aktivirali zeleno, se pravi brezplačno telefonsko številko (1678-66255), pa tudi informacijski sistem videotel (stran 6885); istočasno bodo nalepili po vsej državi 60.000 pojasnilnih lepakov, a dobrih tisoč perifernih finančnih uradov bodo opremili s terminali, ki bodo omogočili povezavo s katastrskimi arhivi. Poskrbljeno bo tudi za italijanske državljane v tujini, ki bodo ustrezne informacije dobili pri konzularnih in diplomatskih predstavništvi. Važno vlogo pa bodo pri vsem tem igrale tudi zavodske in sindikalne organizacije ter patronati, ki bodo prav tako posredovali svojim članom vse potrebne informacije.

Davek bo treba poravnati do 30. septembra oziroma (s 3-odstotnim doplačilom) 15. decembra - odloga pa ne bo. Potolajimo se: težave z ISI nam bodo vsaj olajšale izračun novega občinskega davka na nepremičnine (ICI), ki ga bomo začeli vplačevati prihodnje leto...

Novoizvoljeni upravi potrjujeta globok volilni zasuk na desno Staffieri (LpT) spet tržaški župan Na Pokrajini odločilen glas MSI

TRST — Listar Giulio Staffieri je bil sinoči izvoljen za novega tržaškega župana, za predsednika pokrajinske uprave pa socialist Dario Crozzoli. Slednji je bil izvoljen z odločilnim glasom neofašistov. PSI je med debato v občinskem svetu napovedal, da bo Crozzoli odstopil, kar se bo najbrž zgodilo po njegovi zaprisegi.

Trst je z izvolitvijo novega občinskega in pokrajinskega odbora potrdil zasuk na desno, ki je prišel jasno do izraza že na junijskih upravnih volitvah. Staffieri, ki je že vodil Občino, je »zaslovel« kot župan, ki je z okrožnico prepovedal občinskim uslužbencem, da sprejmejo prošnje in dopise v slovenščini. To okrožnico je kasneje razveljavil šele občinski komisar Ravalli.

Za Staffierijevo upravo so poleg predstavnikov LpT, PSI in KD glasovali tudi liberalci in neofašisti, vsi ostali so bili proti. Za pokrajinski odbor pa so poleg treh koalicijskih strank -kot rečeno- glasovali tudi misovci. Za podžupana je bil izvoljen Magnelli (KD).

NA 5. STRANI

Včerajšnje zasedanje tržaškega občinskega sveta

(Foto Križmančič)

Obsojenci v ZDA lahko izbirajo način usmrtitve

WASHINGTON — Združene države Amerike za marsikoga predstavljajo obljubljeno deželo bogastva in svobode. Tem predstavam o svobodi bo zdaj treba dodati še eno, ki pa ni svetla temveč izredno mračna. Obsojenci na smrt v Kaliforniji bodo namreč odslej lahko svobodno izbirali, kako bodo želeli umreti: v plinski celici ali pa bodo rajši videli, da jim bo krvnik v žilo zabolal smrtonosno injekcijo.

Ta nečloveški sklep je sprejela državna skupščina v Sacramentu, ki je istočasno kot metodo za ekzekucijo odobrila smrtonosno injekcijo. Predlog o tem je dal

krajevni poslanec Mc Clintock aprila letos le nekaj ur po dolgotrajni in strašni agoniji na smrt v plinski celici obsojenega Altona Harrisja v San Quintinu.

Harrisova smrt, šlo je za prvo izvedbo smrtne kazni po 25 letih v Kaliforniji, je sprožila vrsto polemik, med katerimi so mnogi trdili, da trpljenje v plinski celici predstavlja še dodatno nepotrebno okrutnost do obsojenca.

Zdaj so se v Kaliforniji odločili za bolj »človeško« izvedbo smrtne kazni, pa še izbira je mogoča, o nečlovečnosti te svobode pa niti besede...

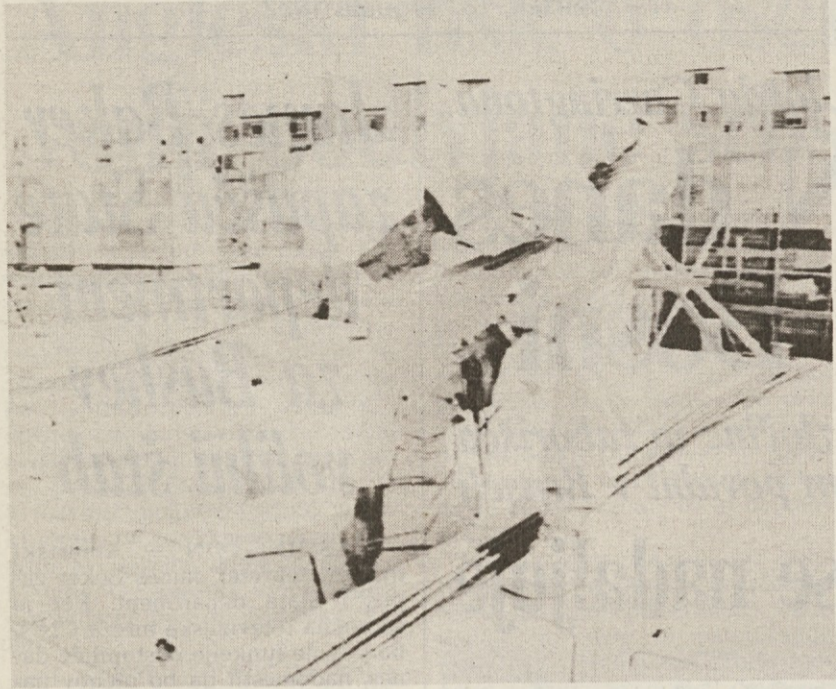
Nova huda nesreča: 4 mrtvi, 22 ranjenih

PALMI (REGGIO CALABRIA) — Manj kot teden dni po tragediji pri Melegnanu je na italijanskih avtocestah prišlo do nove hude nesreče. Na avtocesti Salerno-Reggio Calabria v bližini Palmija, na delu, kjer je promet dvosmeren, so včeraj zvečer umrle štiri, ranjeno pa je bilo 22 oseb.

Po podatkih prometne policije je nesrečo povzročil voznik francoskega tovornjaka, ki je izgubil nadzor nad vozilom. Od zadaj je trčil v neko fiesto, ta pa je nato na nasprotni strani cestišča trčila še v dve vozili. »Ponoreli« francoski tovornjak pa je nato trčil še v tovornjak naložen s paradizniki in nato še v neki »A112«. Zaradi hude nesreče je bil promet na avtocesti A3 prekinjen in v času, ko poročamo, je bil sedem kilometrov dolg odsek med Gioia Tauro in Palmijem še vedno zaprt, promet pa so preusmerili na državno cesto št. 18, kar je povzročilo velike zastoje.

Medtem ko je židovska vlada prepovedala odkup arabskih nepremičnin v Jeruzalemu

Negativne reakcije arabskih držav na nedavni ameriško-izraelski minivrh

Arabski delavec na gradbišču novega židovskega naselja (Telefoto AP)

AMAN, DAMASK — Reakcije arabskih držav na nedavni minivrh med ameriškim predsednikom Bushem in izraelskim ministrskim predsednikom Rabinom so bile večinoma negativne. Najbolj kritični so bili množični mediji, ki poudarjajo, da so bila ameriška zagotovila za precejšnje posojilo Izraelu preuranjen korak.

Med najbolj kritičnimi je glasilo sirske vladne stranke Al-Baas, ki trdi, da rezultati izraelsko-ameriških pogovorov predstavljajo hud udarec za bližnjevzhodni mirovni proces. Posledice tega lahko pridejo do izraza na izraelsko-palestinskih mirovnih pogajanjih, ki se bodo v kratkem nadaljevala v Washingtonu. Tudi jordanski tisk graja odločitev Washingtona: večina časopisov poudarja, da bi morali Američani, če že nameravajo zagotoviti finančna posojila Izraelu, počakati na konkretne rezultate v mirovnem procesu. Do bistvenega napredka doslej še ni prišlo, zato je Busheva poteza napačna. Podobno, vsekakor pa bolj oprezno stališče

je izrazil jordanski zunanji minister Kamel Abu Jaber. Nenavadno kritični so bili tudi egiptovski časopisi; poudarili so, da kreditna jamstva ZDA pomenijo ponižanje za Arabce. Razloge za to pripisujejo Bushevim poskusom, da bi pridobil podporo židovske skupnosti. Do Busha je bila kritična tudi PLO.

Izraelska vlada je kljub temu včeraj naredila nadaljnji korak k spravi s Palestinci. Ministrstvo za gradbeništvo je namreč (v nasprotju z že sprejetimi odločitvami) sklenilo, da ne bo odkupilo arabskih nepremičnin v vzhodnem delu Jeruzalema. Odkup arabskih zemljišč in stavb je doslej bilo predmet ostrih sporov med Židi in Arabci in opazovalci so mnenja, da predstavlja poteza izraelske vlade pozitiven premik. S tem sklepom pa ne soglašajo najbolj skrajne židovske skupine, ki so glasno napovedale, da se bodo sklepu odločno zoperstavile.

V Milanu nova sodna obvestila še za štiri parlamentarce

MILAN, BENETKE — Milanski sodniki so včeraj poslali sodna jamstvena obvestila še štirim parlamentarcem. To sta socialisti Sergio Moroni in Pierluigi Polverari ter demokratista Severino Citaristi in Cesare Golfari. Moroni in Citaristi sta se zaradi vpletenosti v milansko afero o podkupnih doslej že pojavila pred sodniki.

Najbolj znan od preostalih dveh je 59-letni senator Cesare Golfari. Ta ima za sabo dolgo politično kariero; vrsto let je bil svetovalec v deželni skupščini, med drugim tudi načelnik svetovalske skupine KD in predsednik deželne odbora. Leta 1987 je bil izvoljen v parlament, na zadnjih volitvah so ga na tem mestu potrdili. Cesare Golfari je bil na spisku članov framasonske lože P2, vendar je demokristjanski voditelj vztrajno odklanjal vsakršno krivdo. Sedaj ga sodniki obtožujejo, da je prejemal podkupnino v zvezi z gradnjo nove bolnišnice v Leccu. Tudi Polverari je iz Lecca. V parlament so ga prvič izvolili leta 1987, do takrat pa je imel več odgovornih funkcij. Pred 10 leti so ga izvolili na čelo tamkajšnje federacije PSI, leta 1984 pa imenovali za podžupana Lecca.

Preiskava v Milanu je včeraj zamajala tudi lombardsko deželno skupščino. Z odborniškega mesta je odstopil demokristjan Antonio Simone. Simone naj bi priznal, da je od skupine podjetnikov prejel nekaj deset milijonov lir. Denar naj bi bil namenjen gibanju Movimento popolare, vendar je Simone zanikal, da bi šlo za podkupnino. Simone je odstopil kmalu po zaslišanju. Zaslišali so tudi socialističnega voditelja Loris Zaffro, vendar se je ta poslužil pravice, da ne odgovarja. Zaffrova poteza ni nepričakovana, saj je v prejšnjih dneh napovedal, da se bo zagovarjal le pred pravnikom Saveriom Borrellijem.

Ženske in otroci bežijo iz obleganega Sarajeva

SARAJEVO — Z večurno zamudo je včeraj iz Sarajeva odpotoval tudi konvoj s približno 300 otroki in ženskami muslimanske in hrvaške narodnosti, ki so namenjeni najprej v Split, nato pa bodo pot nadaljevali preko Slovenije v Avstrijo. Agencija Ansa, ki se je pri tem sklicevala na srbsko tiskovno agencijo Srna, je poročalo, da je bilo v konvoju pet avtobusov. Temu konvoju naj bi v naslednjih dneh sledil nov konvoj avtobusov, ki pa naj bi tokrat proti Srbiji odpeljal srbske otroke in ženske. Oba konvoja so organizirali potem, ko se je mirovnim silam OZN uspelo dogovoriti s srbskimi nacionalističnimi milicami, ki nadzorujejo vse najpomembnejše izvoznice iz Sarajeva.

Z bosansko-hercegovskih bojišč še vedno prihajajo pretresljive novice. V noči na sredo so srbske enote do polnoči srdito napadle Sarajevo. Mesto so obstreljevali z vseh strani in z vsemi orožji, najhuje pa je bilo v naseljih Mojmi, Stari grad, Alipašino polje in Pofalići. Radio BiH je poročal, da so srbske sile na območje Višegrada poslale

diverzantske enote, ki so se izkrcale na desnem bregu Drine in v dveh bližnjih vaseh pobile 150 ljudi. Višegrad pa so napadali z najmodernejšim težkim orožjem, vso noč pa so se vrstili tudi topniški napadi na Bihać. Potem ko so v drugi polovici noči napadi na Sarajevo ponehali, so v tem mestu včeraj zjutraj ponovno razglasili nevarnost letalskega napada. Z banjaluškega letališča so namreč vzletela letala jugoslovanske armade in med drugim preletavala območje občine Visoko, ki je trideset kilometrov oddaljeno od Sarajeva. Ni podatkov o tem, ali so letala tudi bojno delovala. Radio BiH pa je hkrati sporočil da sta dve letali bombardirali Jajce. Na mesto sta odvrgli tudi kasetne bombe. Po prvih podatkih v središču mesta žrtev ni bilo. Srbske enote so zjutraj začele s protiletalskimi strojnimi in topovi obstreljevati sarajevsko občino Stari grad. Z židovskega pokopališča na Marin dvor in pred otroško ambasado streljajo ostrostrelci, ki so dejavni tudi v Novem Sarajevu. (NIA)

Premier ZRJ Panić napovedal priznanje Slovenije in Hrvaške

ANKARA — Neutrudni Panić je tudi včeraj nadaljeval diplomatsko ofenzivo. Na lastno prošnjo je obiskal Ankaru, pogovori pa naj bi zajemali predvsem razmere v BiH. Obisk vzbuja zanimanje predvsem zato, ker je Turčija minuli teden objavila podroben načrt bombardiranja srbskih položajev okoli Sarajeva.

Med poletom iz Beograda proti Ankari pa je Milan Panić poskrbel za še eno presenečenje. V pogovoru z novinarjem radio Beograd je dejal, da bo Srbija še istega dne priznala Republiko Slovenijo. Beograjski radio je to objavil v osrednji popoldanski informativni oddaji. Panić je napovedal tudi skorajšnje priznanje Hrvaške.

Med diplomatskimi prizadevanji na ozemlju nekdanje Jugoslavije velja omeniti tudi včerajšnji obisk državnega tajnika britanskega zunanjega ministrstva Douglasa Hogga v Zagrebu. Ob tem je izrazil zadovoljstvo, ker se je hrvaški predsednik Tudjman strinjal z rešitvijo problematike Bosne in Hercegovine kot države, ki spoštuje načelo treh konstitutivnih narodov. Po pogovorih z evropskimi opazovalci v hrvaškem glavnem mestu je britanski diplomat odpotoval še v Beograd na sestanek s srbskim predsednikom Miloševićem. (NIA)

● V OZN danes

NADALJEVANJE S 1. STRANI

večdesettisoč vojakov, da bi zavarovali človekoljubne konvoje v nekdanji Jugoslaviji. Na sestanku naj bi preučili več načrtov akcije, ki so jo pripravili vojaški strokovnjaki, vendar pa naj ne bi odločali o tem, ali bodo katerega izmed teh načrtov tudi uresničili. Ob tem je zanimiva izjava nekega ameriškega generala o tem, da bi Združeni narodi potrebovali 400.000 vojakov in najmanj leto dni za ustavitev vojne v nekdanji Jugoslaviji. Pa tudi to ne bi bilo zadostno zagotovilo, da se spopadi ne bi nadaljevali, ko bi se mednarodne sile umaknile.

Sicer pa se bo naslednji krog pogovorov o Bosni in Hercegovini začel jutri v Bruslju, kjer bo hkrati tudi plenarno zasedanje konference Evropske skupnosti o Jugoslaviji. Predsedujoči konference o Jugoslaviji lord Carrington je že uradno povabil predsednike vseh šestih nekdanjih jugoslovanskih republik naj se konference udeležijo. Pogovore o Bosni in Hercegovini med predstavniki treh narodnostnih skupnosti so ustavili 29. julija, ko so predstavniki Muslimanov zavrnili politična pogajanja vse dotlej, dokler bodo na ozemlju Bosne in Hercegovine potekali boji.

V zvezi s tem so iz Beograda sporočili, da bo Srbijo in Črno goro predstavljala skupna delegacija, lord Carrington pa je dejal, da bo odločitev o udeležbi ZRJ, ki je večina držav ne priznava, sprejel v kratkem. Jugoslovanski premier Panić je na to reagiral v svojem znanem slogu ter dejal, da bo v petek sodeloval na konferenci v Bruslju, pa če ga bo lord Carrington povabil, ali pa ne. (NIA)

Pretresljive zgodbe iz bosanskega pekla

ZAGREB — Malo pred džamijo v Zagrebu sedi ženska s svojo družino. Dva tedna že čaka in spi na prostem. V džamijo, kjer spijo nekateri begunci je ne pustijo. Živi od tistega, kar ji dajejo mimoidoči.

Po navalu iz BiH so uradne Hrvaške kapacitete za sprejem in oskrbo beguncev iztrošene. Zdi se kot, da je vse odpovedalo: mednarodna skupnost, politika, vera, upanje v Ameriko. Kljub vsemu ljudje mrzlično iščejo druge možnosti za pomoč.

Zjutraj je iz bosanskega Posušja v Zagreb pripeljal avtobus poln beguncev. Avtobus je bil del neuradne iniciative, ki sta jo začela dva brata, ko sta z zadnjimi nemškimi markami najel avtobus. Eden od bratov, ki je bil v civilnem življenju gledališki kritik pripoveduje: »Nimamo stikov z uradnimi organizacijami. Kot posameznik lahko več storim. Regionalna društva Bosancev, ki delujejo izven BiH so edina, ki so zmožna, kaj narediti. V Ljubljani imate npr. humanitarno muslimansko društvo Merhamet, ki deluje znotraj islamske verske skupnosti. Toda do njega že obstaja neka odbojnost, tako so lahko samo regionalna društva jedro iniciativ. Oni poznajo ljudi iz svojih krajev.«

Gledališčnik sodeluje s temi društvi. Razlog je zelo preprost. Ljudje, ki so izgubili svoje domove se sedaj zbirajo okoli društev, ki predstavljajo dom in še neko širšo pripadnost - regijo. Trenutno je to sodelovanje najtesnejše s Kozaračkim društvom v Zagrebu, ki ima najeto privatno stanovanje za svojo dejavnost. Tu se zbirajo begunci in tu se zbira pomoč: krompir, moka, olje, zdravila.

Zadnja pošiljka pomoči prihaja od avstrijskega Karitasa. Nemalo težav

je imela, da je res prišla do Zagreba. Na avstrijsko-slovenski meji so pikolovski slovenski cariniki voznika pustili tri ure čakati, čeprav je imel vse papirje urejene.

V klubu sedi in svojo zgodbo pripoveduje 63-letni begunec iz BiH, ki pripoveduje strašne zgodbe iz srbskih taborišč, v katerih je bil do nedavnega interniran: Omarska, Trnopolje in Prijedor. Pretepanja, mučenja, vrezovanja križev s štirimi »S« - samo sloga Srbina spašava - na kožo, posilstva, stradanje so nekaj vsakdanjega. Med pripovedovanjem kadi cigareto za cigareto. K zgodbam dodaja: »Kar vam pripovedujem je v resnici trikrat hušje.« Njegovega nečaka, ki je bil v rezervnem sestavu bosanske policije so zmaličili: odsekali so mu nos, ušesa, prebodli roke in noge ter ga živega zažgali.

Po napadu in okupaciji srbskih sil so po megafonu razglašali, da se lahko pebivalci mesta zatečejo k Rdečemu križu v Prijedoru. Toda namesto k Rdečemu križu so jih avtobusi pripeljali v taborišča. Kasneje so ga izpustili. Pridružil se je begunskemu konvoju. Na poti v varnost so v vagonu, kjer je bil, zbrali tri kile različnih valut in poldrugo kilo zlata, da so se odkupili.

Z istim avtobusom je prispelo tudi 17-letno dekle, ki se je pustilo dvakrat posiliti, da je lahko preživelo. Ob njej sedi mladoletnik, ki je preživel taborišče in je iz njega zbežal, tako da se je sredi neke zmede pridružil begunskemu konvoju žensk in otrok. Pred predajo beguncev je bil priča, kako je srbski stražar na mah z rafalom pokončal žensko, ki se je pritožila.

Begunci, ki so prišli z avtobusom bodo šli k sorodnikom, nekateri na-

prej v Slovenijo in Avstrijo. Nekateri se bodo že kako znašli. Nekateri pa se bodo znašli v zbirnih centrih. Ta možnost je najnižja na spisku prioritarnih možnosti za iskanje zavetišča in hrane, ki jo imajo begunci.

V klubu premljujejo, kako bi 17-letnico prepeljali v Slovenijo in potem naprej v Avstrijo v mir. Težko bo, baje nima pravih papirjev. Slovenija zavrača tiste, za katere tranzit ni urejen. Zavrača pa tudi vojne obveznike.

Glede na razmere v Bosni se zdi to gledališčniku razumljivo, toda dodaja, da so mnogi obvezniki, ki prihajajo kot begunci, preživeli zelo hude stvari po koncentracijskih taboriščih in so sedaj psihično zlomljeni in jih je nekam treba poslati na psihično rehabilitacijo. Hrvaška v polvojnem stanju verjetno ni pravi naslov za tako rehabilitacijo.

Nacionalist Staffieri spet na čelu Občine, predsednik Pokrajine izvoljen z glasovi MSI

Trst potrdil desničarsko usmeritev

Giulio Staffieri

Dario Crozzoli

tega niso rekli med razpravo v pokrajinski skupščini.

Staffieri je bil izvoljen z glasovi KD, LpT, PSI, PLI in MSI (skupno 35 glasov), vsi ostali pa so glasovali proti. Novoizvoljeni župan je v svoji repliki potrdil, če je bilo sploh potrebno, nacionalistično usmeritev svoje uprave in do podrobnosti zagovarjal njen program, katerega vizija se ustavi na meji s Slovenijo. Potem ko vsa Evropa stremi po odprtosti in po iskanju novih perspektiv (in tržišč) se naše mesto zapira vase, ne priznava različnosti in niti svojega naravnega zaledja.

»Tehnična« podpora MSI je dovolj značilen dokaz, da se je za tržaški vodilni razred kolo zgodovine ne samo ustavilo, ampak, da se močno vrti nazaj. Naravnost nesramen je bil poseg posl. Camberja, ki je rekel, da si morajo vsi v tem mestu zavihati rokave za premostitev hude gospodarske krize in da je treba »enkrat za vselej pustiti ob strani jalove ideološke spore in stremeti za dobrobit mesta«. Vse lepo in prav, le škoda, da je LpT na vseh pogajanjih za sestavo občinske uprave vedno in dosledno postavlja na prvo mesto vprašanje obrambe italijanstva in s tem pogojevala rojstvo nove koalicije.

Novo pokrajinsko upravo poleg Crozzolija sestavljajo še demokristjani Poillucci (podpredsednik), Marzulli (osebje) in Di Mario (ekologija), listar Cavichio (kultura) ter zunanja odbornika Carbonerova (produktivne dejavnosti in kmetijstvo) ter Crosato (šport). Prvo je predlagala LpT, drugega pa PSI. Crosato je voditelj košarskega društva Stefanel. Njegovo izvolitev za odbornika je med razpravo kontestiral svetovalec SSK Peterlin, ki se je vprašal, koliko posluha bo lahko imel za tržaški amaterski šport človek, ki ga sicer spoštuje, ima pa izključno profesionalno vizijo športnega delovanja.

Za tržaško demokratično stvarnost, ki verjame v ustvarjalno sožitje in v odprtost do sosedov, je bil včeraj vsestransko črn dan, ki ga ne bo lahko pozabiti.

S. T.

Včerajšnje dolgo in polemično zasedanje tržaškega pokrajinskega sveta

(foto Magajna)

Zaskrbljenost v posegih slovenskih svetovalcev v pokrajinski skupščini

V maratonsko razpravo v pokrajinskem svetu so posegli tudi slovenski svetovalci Ivan Peterlin (SSK), Nives Košuta (Demokratična zveza) in Stojan Spetič (SKP).

Peterlin je izrazil globoko nezadovoljstvo nad programom tristrankarske koalicije in ugotovil, da so večinske stranke že takoj po volitvah politično emarginirale SSK in jo potisnile v opozicijo. »To me, sodeč po razvoju dogajanj, ne moti in mi nasprotno dokazuje, da s to politično družino jaz in SSK res nimava nič skupnega,« je dodal govornik, ki se je vprašal, kako je mogoče, da se v časih, v katerih živimo, še najde kdo med tako imenovanimi demokratičnimi strankami, ki zagovarja nujnost zaščite italijanskega Trsta. Desnica je dosledna s svojo znano nacionalistično usmeritvijo, preseneča pa zadržanje PSI in KD. »S kakšnim programom,« se je vprašal Peterlin, »bo lahko Craxi-

jeva stranka sedaj iskala konsenz med Slovenci in kako bo zagovarjala svoj antifašizem in svoje svetle like, kot je bil nekdanji priljubljeni predsednik republike Pertini. S kakšnim pogumom pa bo KD, ki se ima za ljudsko stranko, sedaj zagovarjala papeževa stališča o sožitju in o spravi med narodi,« je še povedal svetovalec SSK.

Košutova je obnovila potek pogajanj med sedmimi strankami, ki so, po napornem delu načelnikov skupin, propadla zaradi zadržanja Liste za Trst. Melonarji so postavili veto nad prisotnostjo Demokratične zveze v novi koaliciji in to ob tistem privoljenju KD in PSI. S tem so te stranke potisnile pokrajinsko upravo v naročje skrajne desnice. Stranke, ki se imajo za demokratične in za odprte, so v bistvu preprečile, da bi pokrajina dobila odprto in učinkovito upravo. Po mnenju načelnice Demokratične zveze se morajo tudi Slo-

venci ob vsem tem globoko zamisliti. Trst bo dobil župana Staffierija, ki je zaslovel le po tem, da je svojčas kot načelnik občinske uprave izdal znano nacionalistično okrožnico, ki je prepovedovala uslužbencem, da sprejemajo dopise in prošnje v slovenščini.

Spetič je rekel, da je v tem trenutku edini politični dokument, ki nekaj velja in pomeni, občinski program. Ta jasno govori in se zavzema o zaščiti italijanske identitete Trsta. Kar se dogaja na Pokrajini, jasno odraža volilne rezultate, ki so pomenili zasuh na desno, preokret na desno pa je zelo opazen tudi v samih večinskih strankah. Tajništva večinskih sil ravnajo s pokrajinsko upravo kot z nekako depandanso občinske uprave oziroma celo kot z njenim rajonskim okrožjem. Predstavnik SKP je pri vsej tej politični aferi izrazil začudenje nad zadržanjem socialistov, ki so iz dneva v dan vse bolj politično podrejeni LpT. Zgodilo se je s Camberjem, ki je dobil mesto podtajnika v Amatovi vladi in zgodilo se je sedaj z županom Staffierijem, ki ga je med razgovori predlagala PSI. Tako zadržanje PSI je toliko bolj nrazumljivo, ker vodi stranko samo v volilne poraze, zato je res težko razumeti, zakaj socialisti vztrajajo po tej poti, ki se potem v prvi vrsti obrestuje proti njim. »Po dolgem obdobju so fašisti spet odločilni za sestavo ene izmed tržaških uprav. Spomnimo se samo na Giannija Bartolija, ki gotovo ni bil prijatelj Slovencev, a je enkrat odstopil samo, da ne bi sprejel glasov MSI. A to so bili očitno drugačni in zelo različni časi od današnjih,« je na koncu še pripomnil predstavnik SKP.

Slovenski svetovalci zelo kritični do programa nove občinske uprave

Včerajšnja razprava v občinskem svetu je trajala malodane cel dan; v njo pa so posegli tudi slovenski svetovalci. V nujno skrbeni obliki posredujemo izrečene misli Sama Pahorja (SSK), Anamarije Kalc (Demokratična zveza) in Brune Zorzini Spetič (SKP).

Samo Pahor je poseg začel v slovenščini, vendar ga je predsedujoči Dario Rinaldi takoj opozoril, da to ni dovoljeno. Nadaljeval je torej v italijanskem jeziku in predvsem zaprosil za vrsto pojasnil o programskem dokumentu, ki se mu zdi - kot je dejal - skoraj očarljiv in bi ga zato skoraj podprl. Strinjal se je s poglavjem, v katerem je govor o preporodu Trsta in odločno podprl besede, po katerih bi se moralo mesto odpreti Evropi.

Obširno je govoril o slovenski problematiki ter navedel zakone in mednarodna določila, ki bi morala urejevati obstoj in razvoj slovenske narodnostne skupnosti. Odločno se je izrekel proti znižanju števila rajonskih svetov. Zavzel se je za ovrednotenje značilnosti Krasa in poudaril, da so njegovi prebivalci večkrat zanemarjeni.

Pahor je govoril tudi o socialni problematiki, o pomoči ostarelim osebam in o okrepitevi struktur, ki so jim namenjene. Ob koncu je še poudaril, da bi bilo treba poleg italijanskih odpreti tudi slovenske rekreatorje.

Anamarija Kalc je predvsem podčrtala, da Trst potrebuje spremembe, v predloženem programu pa glede tega ni zaslediti niti besede. Poudarila je, da so naši sosedje Furlani tesno povezani z zaledjem, v Trstu pa se tega nujnega sodelovanja ni hotelo in še vedno noče vzpostaviti.

Kalčeva se je nato obrnila na svetovalce rekoč, da »sedaj boste glasovali za župana, ki je pred nekaj leti

Slovence zaničljivo ozmerjal s "ščiavi". Vprašala se je zato, ali tako obnašanje sploh koristi Trstu, v katerem se še vedno govori o zaščiti njegove italijanske identitete.

V zvezi z zaščito slovenske manjšine pa je dejala, da se glede tega vprašanja vedno izbira pot nasprotno, ki je ekstremizem in etnične kontrapozicije. Obsodila je tudi dejstvo, da v programu ni niti besede o sožitju.

Kalčeva je svoj poseg nadaljevala v slovenščini, fašisti so jo izžvižgali, predsedujoči Rinaldi pa jo je pozval, naj nadaljuje v italijanščini; ker pa je še naprej govorila v slovenščini, ji je odvzel besedo.

Bruna Zorzini Spetič je predvsem obžalovala, da v programu manjka poglavje, ki bi govorilo o kulturi miru in o vlogi, ki bi jo morala s tem v zvezi imeti občinska uprava. Pred našimi vrati je vojna in tukaj se vse odvija tako, kot da bi se nič ne zgodilo, je ugotavljala predstavnica SKP. Občina popolnoma ignorira to vprašanje, ravno tako želi ignorirati slovensko manjšino - kot je sicer naredila s sprejetjem občinskega pravilnika.

Vprašala se je tudi, kaj naj pomeni ponovno poudarjanje italijanstva Trsta in zakaj se ponovno dvigujejo pregrade. Smo v letu 2000 in vsaka oblika zblizevanja med narodnostima lahko prinese le obogatitev. Poudarila je, da slovenska manjšina ne zahteva privilegijev, ampak le spoštovanje ustave.

Glede vprašanja števila rajonskih svetov je bila mnenja, da je treba ohraniti vseh dvanajst in jim zagotoviti določene pristojnosti. Glede občinskih rekreatorjev pa je menila, da jih je treba ohraniti v korist mladih, ki v mestu nimajo drugih primernih prostorov za razne aktivnosti.

Ob izgubi none Viktorije izreka občuteno sožalje Dimitriju in družini

Me.P.Z. Primorec - Tabor

Ob smrti mame Marije izrekata Vladiju Wilhelmu iskreno sožalje

Danilo in Vladimir Cunja z vsemi sodelavci

Ob smrti drage mame izrekata Vladiju iskreno sožalje

družini Kapelj in Rapotec

Ivan Pregelj

TOLMINCI

XXXII.

»Kako pa,« so umrli ljudje, zlasti mlajši, ki so požnali trohico bojne rabe s sejmarskih pretepov, kjer je veljal za »dobrega« tisti, ki se je zidu držal. Edini Skoračnikar je nekaj mrmral, da je za zidom pripravneje, kamor konji ne morejo. On in še nekaj drugih, ki jih je Skoračnikar kaj lahko in hitro pridobil zase, so zasedli zid, drugi pa so se v svojih širokih klobukih zgnetli pred pokopališčem vzdolž ob zidu v nekako četverkotno gručo, ki se je kakor od lastne teže rahlo bočila niz breg. Komaj so se ljudje tako strnili, že je bilo čuti po solkanski vasi peketanje. Samcat jezdec je zavil izza vogala pri zadnji hiši, pridržal konja, ko ga je bil pognal v breg kmetom naproti in se vrgel iz sedla nekako dvajset korakov pred uporniki. Bil je droben mož z nelepno raslim trebuhom, očitno pisarniški človek, z okornimi naočniki na nosu kakor kak padar ali adept, in s špansko brado. Oblečen je bil v črno svileno obleko in z belimi nogavicami. Na glavi je imel nekak baret, ki je spomnil kmete na duhovniško cerkovno pokrivalo, ob strani se mu je zibal lahek rapir s pozlačenim ali zlatim ročajem.

»Bog pomagaj, kakšen Goljat,« je viknil in se zakrohotal grahovski Golja, Skoračnikar.

Jezdec je premeril z drobnimi koraki razdaljo, ki ga je ločila od kmetov. Vajeti je vrgel dečku, ki je prišel z nekaterimi drugovi izza hiš in se zleknil rado vedno v mlado travo ob strani.

»Kaj pa zdaj? Ali nas bo kar sam?« je vprašal nekdo med ljudmi, ki je menda hotel posnemati Skoračnikarjevo besednost.

Tedaj je mestni obstal, iskal z očmi po ljudeh, trudeč se, da bi vzbudil vtis, kako je takemu poslu več. Vendar ni mogel prikriti nekake nerodnosti in zadrege. Uradno, z ostrim glasom in močno tujim naglasom je zaklical:

»Izvedeli smo, v veliko žalost in začudenje, da ste se Gorjani in Tolminci spuntali in prišli oboroženi v Solkan ter da mislite napasti mirne in cesarju vdane prebivalce mesta Gorice.«

»Samo nad Bandela smo prišli,« je zaklical nekdo med ljudmi. Nekdo drug je velel: »Tišajte, naj govori! Potem bomo pa mi.« »Zlasti ta, ki druge uči pa sam ne zna molčati,« je pripomnil tretji.

Mož s pokrivalom, ki so ga še vedno rado vedno ugibali kmete, je skušal gledati ostro. Živčno nemirno je kretal roko, kakor da že govori, a je še molčal in čakal, da se ljudje pomirijo. Nato je dejal:

»Po povelju gospoda glavarjevega namestnika, visokorodnega gospoda Ivana grafa Strassolda, prihajam jaz, Ahil Brunetti, mestni sodnik, da vas zaslišim, kaj je dalo povod vašemu nepostavnemu, zavratnemu in izdajalskemu zbiranju, in da vas opozorim, da se mirno razidite, kakor je ukazal visokorodni gospod podglavar, ki je deželski namestnik samega cesarja pa ima vso oblast v deželi.«

Umolknil je in se ozrl, ali mu deček drži konja. Potem je vprašal kmete:

»Kaj boste odgovorili na povelje in vprašanje visokega gospo-

Ilustriral Klavdij Palčič

da podglavarja, gospoda Adama Strassolda?»

»Adama je že, zdaj bo še Abraham poklical,« se je šalil grahovski Golja. Sodniku pa je odgovoril Martin Munih.

»Razšli se ne bomo,« je dejal. »Za odgovor se pa še ne mudi. Boste že zvedeli, ko bomo vsi skupaj.«

»Tako se govori,« je zašumelo v ljudeh.

»Premislite,« je pozival sodnik, »da je tak odgovor očiten upor proti povelju gospoda Adama grafa Strassolda, ki je glavarjev namestnik.«

»Noben upor ni,« je ugovarjal Martin. Iz svojih goriških dni, ko je šest let kopal jarke in okope in se bil privadil goriški govorici, da jo je lahko umel, dočim njegovi niso popolnoma znali. Preden je odgovarjal, je moral Martin še hitro kmetom sodnikove besede tolmačiti. Tako je postal nehote in neprisljano nekak pooblaščenec množice. »Počakati moramo,« je rekel, »da bomo vsi skupaj, pa počakajte še vi. Tistemu gospodu gospodu pa povejte, da ga naša reč prav nič ne briga, kakor se mi prav nič ne menimo zanj, ki ga še poznamo ne.«

Tako je povedal Martin popolnoma po pravici. Kot Tolminec ni imel pravzaprav drugega svetnega gospodarja nad seboj kakor tolminskega gospoda, ki je bil kot glavar samostojen in od goriškega neodvisen. Sodnik je molčal in mirno motril ljudi.

»Šteje nas,« se je dramil zopet v besedo grahovski Golja. »Daj mu, daj, Martin, po tisti pokrovki na glavi!«

Ljudje so se zasmejali. Sodnik se je razgrel.

»Vi, vi,« je vzkliknil hripavo, »zasmehujete me, ki me je poslal gospod gospod —«

»Ali nisem že rekel, da nam ni nič mar njihov gospod gospod?« je vprašal Munih ljudi.

»Figo nam je mar,« so potrdili. Sodnik se je molče okrenil, zajahal konja in oddirjal.

»Dobro smo ga,« so se menili kmete. Mohor Kacafura ni bil slab označevalec tolminskih hudih jezikov. Razne bridke, robate in celo nečedne šale in sočni dovtipi so se ukresali tisti čas med ljudmi. Utihnile so šele, ko je zavpil Skoračnikar:

»Za norca nas menda imajo. Glejte, že zopet prihaja tisti s pokrovko.«

Res je Brunetti zopet razjahal in zaklical še bolj uradno kot prej, naj se kmete na odločno podglavarjevo povelje razidejo. Bil je dramatično razigran.

»Via, andate domov,« je klical v razburjenosti mešaje talijansko in domačo besedo, »kaj bo rekla vaša žena, vaša moglie, sestra e sorella!«

Strupeno je pogledal po strani, ko je čul, da se mu smeje solkanska dečad. Prijel je nekam slovesno za ročaj pri svoji gosposki sablji.

»Finalmente! Upirate se torej do konca, ne marate se raziti?« je zavpil.

Z debelo šalo je odgovoril grahovski Golja, naj ne šegeta sablje pa naj hiti v grm, da ne bo prepozno za njegove židane hlače. Zopet so se solkanski paglavci zasmeljali. Sodnik je zbledel od jeze in se komaj premagal, da ni planil za otroki. Nato se je naglo vzel na konja in odhajal. Ljudje zdaj niso več pravili šal. Cutili so, da se bo nekaj zgodilo. V resnici se je razleglo novo peketanje po Solkanu. Solkanska dečad se je previdno oddaljila. Pred kmete je vzhajalo troje jezdecov.

»Poglejte,« je zavpliv Golja, »ali ga poznate? Biriča ste prej pustili k njemu, zato pa hodijo zdaj, da bi nas vrnili.«

»Tolminski grof,« je šla beseda med ljudmi.

Res je bil Jakob Anton Coronini. Spremljala sta ga plemiča Ivan Pavle Radetič pa podglavarjev kancelist Morelli.

Grof je pognal konja tik pred kmete. V majhni razdalji za njim sta obstala spremljevalca. Kmetje se niso zganili. Grof je osupnil. Videl je, da je komaj deset ljudi seglo sramežljivo po klobuke. Ne da bi razjahal, je rekel:

»Poznate me in veste, da imam oblast. Zapovem vam, da se razidite!«

Ljudje so molčali. Nekdo je zaklical, naj govori Martin Munih.

Martin Munih je stopil pred vrsto in se dotaknil širokega klobuka. Snel ga pa ni.

»Saj smo že povedali, da se ne razidemo,« je dejal. »Ali smo komu napoti? In na prepovedancu tudi ne stojimo.«

»Kdor z mano govori, naj se odkrije,« je dejal mrko grof. Martin je stopil molče nazaj v vrsto:

»Kdor se hoče odkriti, naj govori z njim. Jaz se ne bom.«

»Tako se govori,« je rekel grahovski Golja, a previdno tiho.

»Nima ne prav,« je ugovarjal nekdo.

»Pa naj tisti govori, ki misli, da nimam prav,« je rekel Martin.

»Lapajne, kar govori,« je sunilo tedaj nekaj mož pilakarja s Šentviške gore pred vrsto grofu nasproti.

»Kdo si?« je vprašal ostro grof.

»Ubog kmet, gospod grof,« je dejal Lapajne in previdno za-

molčal svoje ime. »So rekli, da z Martinom ne bodo govorili, naj pa mene vprašajo.«

»Zakaj ste tu?« je vprašal grof. Zato, ker imamo obračun z davkarji,« je povedal Valentin.

»Tako? Ali je bil Tonin davkar?« je vprašal strupeno grof in se sam začudil, čemu je kmet pred njim prečudno vztrepetal in se ves zmedel. V splošni tišini je bilo čuti le škodoželjni Skoračnikarjev posmeh:

»Tako govori zdaj, govori, Valentin!«

Grof je zaigral s konjem. Lapajne je stopil naglo nazaj in dejal:

»Naj pa drugi potrde, ali smo prišli nad Bandela ali pa ne.«

Grof se je razgledoval po množici, kakor da išče znanih obrazov. Nato je zaklical:

»Lovrenc Kragulj!«

Nihče se ni odzval.

»Gregor Kobal!«

»Ga še ni,« je klical nekdo. Grof se je zdaj sam zmedel. Videlo se je, da se trudi, da bi povedal mirno:

»Povem vam, da je za tako nepostavno zbiranje z očitnim namenom upirati se s silo, trojna kazen: smrt, izgnanstvo in ječa z izgubo premoženja.«

Kmetje so molčali.

»Kot vaš gospod in glavar vam smem zapovedovati,« je dejal grof še mirneje, »da se razidite in vrnite domov. Že zato, da ste v Solkan prišli, ste zaslužili vso težko kazen. Nočem se poslužiti svoje pravice. Kot prijatelj vam veleвам, da se vdajte povelju visokega gospoda glavarjevega namestnika, na čigar svetu stojite.«

Kmetje so molčali. Kot bojno geslo je bilo zašumelo med njimi: »Zdaj velja! Naj se sladka! Ne poslušajte ga! Mar smo mu! Saj vsi vemo, kako dober nam je.« Grof je spregovoril zopet in še dalje:

»Pooblastil me je gospod podglavar, naj vam povem, da je pripravljen poslušati vaše pritožbe zope davkarja Bandela. Izberite izmed sebe župane, ker sem čul, da so med vami, pa naj grede za menoj pred gopoda namestnika, da jih zasliši. Drugi pa se vrnite domov.«

Ko je rekel, je obrnil konja in se vrnil k spremljevalcema. Njegove zadnje besede niso bile iskrene. Vedel je, da pohod njegovih tlačanov nad Gorico in Bandela ne velja njemu, celo prepričevalno opravičuje pred tistimi gopodi v stanovski zbornici, ki ga prijemljejo, kako da prav Tolminci tako trdovratno odklanjajo odmerjeni jim davek na meso. Kaj vse se še utegne razviti iz upora proti Bandelu, ni slutil. Birič mu je bil sicer omenil strašno smrt njegovega uradnika Grandenta Podseli, a grof je bil to novico preslišal. Vedel je samo za Toninovo smrt. Nekaj minut se je mudil s spremljevalcema, potem je prihajal zopet bliže in dejal:

»Nadejam se, da se boste hvaležne skazali spričo izredne milosti, ki vam jo je pokazal gospod namestnik.«

Zopet je iskal med ljudmi. Da bi videl vsaj Lapajneto. Pa ta se je bil potuhnil. Martina je grof uzrl. A Martin je molčal uporno.

»Povejte mu no kako!« je zaklical v ljudeh nekdo nestrpno.

»Primož je župan,« je rekel nekdo drug. »Primož Podoreh naj stopi naprej pa pove.«

(se nadaljuje)

